

[Arbejdsministeren]

sig med, den er Socialdemokraterne ligeglade med, når det er noget, der passer i et frikommuneforsøg, hvor man vil støtte forslaget som en provokation – det var det, der var fru Tove Lindbo Larsens budskab: vi går egentlig ikke ind for forslaget, men vi støtter det som en provokation – så er det fuldkommen ligegyldigt med Landsarbejdsnævnet. Vi er ligeglade med, hvad LO siger, vi er ligeglade med, hvad A-kassernes Samvirke siger. O.k., hvis det er Socialdemokratiets holdning, skal vi bare have det markeret, for så ved vi også, at vi ikke skal tage det særlig højtideligt, når Socialdemokraterne kommer med Landsarbejdsnævnet og A-kasserne i hånden, når vi diskuterer arbejdsmarkedspolitik i øvrigt.

Tove Lindbo Larsen (S):

Det er korrekt, som arbejdsministeren siger, at jeg talte på hr. Henning Rasmussens vegne, men der er ingen uoverensstemmelser imellem os to partifæller, så derfor vil jeg gerne svare på det, arbejdsministeren fremkommer med her.

Socialdemokratiet har da megen respekt for organisationerne og er også meget optaget af, som arbejdsministeren korrekt siger, hvad man mener i organisationerne om de pågældende spørgsmål. Vi ved da også godt, at det drejer sig om at få tingene ført ud i livet, og at det derfor er vigtigt, at de, der arbejder med det, også har en rimeligt positiv holdning over for det – det er almindelig praktisk politik.

Men jeg vil gerne understrege, at der her er tale om forsøg, og jeg synes, man skal være meget åben over for forsøg, for vi har da helt klart erfaring for, at der er mange ting, som vi har ændret i vort samfund i årenes løb via nogle forsøgsordninger. Jeg synes, det er godt, at man kan lave nogle forsøg, så man har et vist grundlag, når man skal træffe beslutninger, og derfor er der faktisk ingen uoverensstemmelse mellem vores holdninger til organisationerne, om det er det ene eller det andet udvalg, der arbejder med det. Hvad angår dette med provokationen, sagde jeg, at det måske var en provokation.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Nu er der jo her tale om et frikommuneforsøg, og hvis man nu kunne begrænse til én kommune, var det en anden sag – nej, det

var det nu ikke, for der er også et par andre grunde til at afvise det, men jeg vil holde fast i det med arbejdsløshedsforsikringen. Hvis man skal lave et frikommuneforsøg, der er finansieret ved hjælp af dagpengene, skal reglerne ændres i samtlige landets A-kasser på landsplan, for vi har jo landsdækkende A-kasser, som er private foreninger, og de kan altså ikke nøjes med at ændre reglerne i den pågældende kommune. Det er derfor, at kommuneforsøg i én kommune eller ét amt ville påvirke A-kassernes samlede landsdækkende administration og gøre det vanskeligere for dem at lave de forenklinger og regelsæninger, som i øvrigt er hele formålet med A-kassesystemet. På et tidspunkt sendte jeg et lovforslag til høring i Landsarbejdsnævnet, og dér blev det hævdet – oven i købet også af Socialdemokratiets politiske ordfører – at det var lige før, vi ville ødelægge A-kassesystemet ved at komme med en hel masse nye uoverskuelige regler, der ville gøre det vanskeligt. Her er det Socialdemokraterne, der vil ødelægge A-kassesystemet ved at lave uoverskueligt udviklede regler, som man skal sidde og se på på landsplan bare for at lave et enkelt frikommuneforsøg. Der er ikke sammenhæng i den socialdemokratiske argumentation, men det er selvfølgelig ikke så overraskende.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Arbejdsministeren har jo mange ord til rådighed, og han bruger dem ved enhver given lejlighed, og det skal jeg ikke laste ham for. Men hvad dette angår, synes jeg, det vil være udmærket, om vi i udvalget kunne se nærmere på disse meget voluminøse udtalelser, arbejdsministeren er kommet med; det er vi ganske åbne over for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse